

Hai Mẹ Con

Con Linh bước vô phòng xong là xô mạnh cánh cửa đóng xầm lại, nó muốn biểu lộ sự bức bối, khó chịu trong lòng cho bà Hạnh biết, nhưng hình như lúc này mẹ nó không quan tâm đến, đêm ngày bà cứ mãi lo xà nẹo với ông Hùng, Boyfriend của bà. Con Linh nằm úp mặt xuống giường, hình như nó không muốn nghe, muốn thấy cái cảnh bà Hạnh ỏng ẹo đủ đởn với ông Hùng ngoài phòng khách. Trong lòng con Linh, lúc nào nó cũng nhớ đến ba của nó, cho nên bất cứ người đàn ông nào đế với ý định ve vãn, tán tỉnh mẹ nó là nó đều ghét. Con Linh càng nhìn cái mặt nham nhở, khả ố của ông Hùng, lúc nào cũng ăn diện theo kiểu "mày râu nhẵn nhụi, áo quần bảnh bao" thì nó càng nhớ thương ba nó, nó nhớ rõ cái ngày hai mẹ con nó ngồi trên xe đò ở bến xe lục tỉnh, ba nó đứng xớ rớ nhìn nó mà mắt rưng rưng như muốn khóc. Năm đó nó được sáu tuổi và mẹ nó vừa tròn hăm lăm, ba mẹ nó nhìn nhau mà không nói một lời nào hết, xe đò chạy đi, con Linh thấy mẹ nó cứ quay đầu nhìn lại nên nó cũng bắt chước nhìn theo, nó thấy ba nó vẫn còn đứng đó và đang đưa tay dụi dụi mắt. Mãi sau này nó mới biết là ba nó đã hy sinh ở lại để hai mẹ con nó đi vượt biên, đó cũng là lần cuối cùng nó nhìn thấy ba nó, bởi vì khi vừa đặt chân đến đất Mỹ chưa tròn một năm thì nhận được tin ba nó đã chết vì bệnh lao. Chiếc thuyền nhỏ lênh đênh trên biển đến ngày thứ ba thì tai nạn xảy đến, hai chiếc thuyền Thái Lan đeo theo sát, cặp hai bên, bọn cướp nhảy xuống biển lội sang chiếc thuyền nhỏ, mỗi tên cầm lăm lăm một con dao nhọn trong tay. Trên chiếc thuyền vượt biên không phải là không có đàn ông để kháng cự, nhưng vì phần lớn họ là dân thành phố, không quen sóng gió, hầu hết đều bị say sóng nằm la liệt trên thuyền. Bọn cướp biển ào ạt nhảy tới chia dao uy hiếp, lục soát từ người một, chúng lấy hết tất cả những gì mà chúng thấy là có giá trị. Tốp đàn ông bị chúng xét trước, dù có hay không chúng cũng đấm đá, hành hung để thị uy, rồi sau khi thấy không còn gì nữa, chúng đập từng người xuống hầm rồi đóng xập cửa lại. Giờ đến phiên những người đàn bà bất hạnh, chúng xé toạc quần áo của họ, mần mần tìm từng chỉ, từng phân vàng dáu trong gấu áo, lai quần, và cười lên hô hố mỗi khi moi móc ra được một món đồ quý giá. Những món nữ trang này tuy chẳng là bao, nhưng đối với cuộc sống khó khăn nơi quê nhà thì đó là cả một gia tài nho nhỏ mà họ cố mang theo để làm vốn sinh nhai trong bước đầu trên vùng đất tạm dung. Nhưng trong giờ phút này hầu như chẳng ai còn luyến tiếc, họ chỉ muốn chúng lấy hết đi, miễn là tha cho họ. Nhưng số phận họ không được may mắn như vậy, sau khi lục tìm trong đồng áo quần nhau nát, dơ bẩn thẳng xếp ra lệnh cho bọn đàn em chia nhau đi lục soát khắp nơi, sau khi thấy không còn gì nữa, bọn chúng bắt hết đám đàn bà qua tàu chúng rồi cột chiếc thuyền vượt biên có những người đàn ông đang bị nhốt dưới hầm kéo đi. Con Linh khóc lóc thảm thiết, ôm cứng lấy mẹ nó, một thằng Thái Lan xông lại gỡ tay nó ra, con Linh liều lĩnh cắn vào tay tên cướp thật mạnh, tên cướp kêu rú lên đau đớn, hấn tức giận nắm đầu con Linh toan quăng xuống biển, bà Hạnh hốt hoảng ôm cứng lấu thằng cướp và quỳ lạy nó như tế sao. Thằng xếp thấy vậy đưa tay chặn lại, rồi không hiểu

nghĩ sao nó bắt con Linh qua theo tàu của nó luôn. Tám người đàn bà bị bắt qua tàu chúng ngồi đôn cục như những người nô lệ thời trung cổ, bọn cướp đi tới đi lui nhìn ngắm, sau cùng chúng lôi hai người lớn tuổi nhất trong bọn đàn bà cho ngồi riêng một góc, con Linh cũng được chúng cho ngồi chung với bà ta. Còn lại sáu người, trong đó có mẹ nó, bọn nó bắt đầu ra tay hãm hiếp, con Linh chưa biết gì chỉ trơ mắt ngó, nó thấy người đàn bà đầu tiên chống cự mãnh liệt, sau gần mười phút bị người đàn bà cào cấu, cắn xé, thằng cướp không làm gì được, hấn đứng dậy không nói moat tiếng nào hấn nắm đầu người đàn bà kia quăng xuống biển. Sự việc xảy ra quá đột ngột đến nỗi mọi người há hốc miệng kinh hãi, không ai dám mở miệng than khóc thêm một tiếng nào nữa, trong khi đó bọn cướp vẫn cười lên hô hố, chúng đang coi như đang xem một trò chơi thích thú. Rồi cả bọn xông tới lôi hết đám đàn bà, đê ngửa ra sàn tàu hãm hiếp. Bọn cướp biển cởi hết quần áo đứng tồng ngồng coi thật là dị hợm, thằng nào thằng nấy tướng tá đều vạm vỡ, da đen xạm và đặc biệt là cu thằng nào cũng cương cứng to và sần sùi y như con cắc kè bông, nó tò mò đưa mắt nhìn thật kỹ, hình như cu thằng nào thằng nấy cũng lợm cộm giống như mọt cóc mọc xung quanh, bọn cướp thô bạo đê ngửa những nạn nhân của chúng xuống, dang chân họ ra rồi đút thẳng con cắc kè bông của chúng vào, những người đàn bà thét lên vì đau đớn, bọn cướp hứng lên vì hứng chí, chúng vừa nhấp nhấp lia lịa, vừa cười vừa nói bàn tán với nhau điều gì đó mà con Linh không hiểu, nó thấy bọn cướp không đánh đập mẹ nó nên nó cũng không khóc nữa. Con Linh đưa mắt nhìn lòng vòng, nó thấy những người đàn bà nằm dầy dụa, chịu đựng bên dưới tấm thân lực lưỡng của mấy thằng Thái Lan, có bà bậm môi, cắn răng có ngấn không dám khóc lóc nhưng nước mắt thì nhòe nhoẹt trên má, mấy thằng cướp hứng chí, chúng vùi dập những người đàn bà như những món đồ chơi không hơn không kém. Con Linh đưa mắt nhìn mẹ nó, nó ngạc nhiên không hiểu tại sao mẹ nó không khóc mà bà lại rên khe khẽ biểu lộ sự sung sướng khi thằng cướp đút con cắc kè bông cả nó vào lồn bà. Con Linh thấy mẹ nó nhỏng đít lên như hưởng ứng, hai tay bầu vú lung tung trong không khí, mắt bà lơ đãng như mất thần và miệng thì hít hà như ăn phải trái ớt hiểm. Con Linh còn nhỏ đâu biết gì, nhưng nó thấy mẹ nó càng lúc càng nồng nhiệt hơn, người bà giựt giựt như bị động kinh, và có một lúc bà gồng người uốn cong lên, hai tay ôm thằng Thái Lan cứng ngắc, miệng kêu thét lên như loài mèo trong cơn động tình, thì con Linh thấy hai người đàn bà ngồi với nó đưa mắt nhìn nhau như ngầm nói với nhau một điều gì đó. Suốt một ngày một đêm, bọn chúng thay phiên nhau hãm hiếp mấy người đàn bà trẻ, rồi sau khi đã chán chê, chúng xô họ trở xuống chiếc thuyền nhỏ rồi chặt dây bỏ đi. Qua ngày hôm sau thì họ may mắn được một chiếc tàu buôn cứu vớt rồi đưa họ đến trại tị nạn. Kể từ ngày đó hình như không ai bảo ai, gần như mọi người đều cố xa lánh hai mẹ con nó, họ thì bảo nhau bà Hạnh là một người đàn bà dâm dăng. Mà quả thật vậy, đến trại chưa được một tuần lễ bà Hạnh đã cặp bồ hết người này đến người khác, cho đến ngày hai mẹ con lên đường đi Mỹ định cư mười năm về trước. Con Linh vẫn nằm úp mặt xuống giường, nó muốn được yên tĩnh trong căn phòng riêng của nó, nhưng đến lúc tiếng cánh cửa phòng bên cạnh bật mở, nó nghe tiến chân hai người bước vào rồi cánh cửa đóng lại, tiếng ổ khóa gài lóc

cóc thì tự nhiên nó nín thở nghe ngóng. Cái giường của con Linh chỉ cách giường bà Hạnh một bức vách mỏng, từ bên kia giọng bà Hạnh và ông Hùng hạ xuống thật nhỏ, con Linh cố ý lắng nghe nhưng nó chỉ nghe tiếng mẹ nó cười khúc khích từng chập xen lẫn tiếng vật lộn thành thịch trên giường bên phòng bà, rồi thì tiếng cởi quần áo sột soạt, tiếng bà Hạnh rên ư ử trong cuống họng. Tiếng giường nệm chuyển động, tiếng chóc chóc như chó liếm đĩa, rồi bà Hạnh dường như không còn kiềm hãm được nữa bà cứ rên siết lên từng chập. Con Linh cảm thấy máu nó chảy mạnh, người nó nóng hừng hực, nó muốn làm một cái gì đó nhưng nó lại vẫn nằm yên, nín thở lắng nghe. Phòng bên kia bà Hạnh vẫn rên siết lên từng hồi nghe thật dâm dăng, như một phản ứng tự nhiên con Linh đưa tay xoa nhẹ nơi phần dưới thân thể, nó thấy xung quanh hai mép lông của nó giờ như đã thấm ướt hết cả tự bao giờ, ở cái lứa tuổi mười bảy như nó chưa được nẩy nở trọn vẹn, nhưng sự thèm khát một hơi hương đàn ông cũng mãnh liệt không thua gì mẹ nó, bàn tay nó xoa tới đâu, da thịt nó như bốc cháy tới đó, máu nó dồn dập chảy mạnh như muốn vượt thoát ra khỏi tấm thân đang tràn trề nhựa sống của một cô con gái vừa tròn mười bảy tuổi.

Con Linh trở mình nằm ngửa lên, lúc này nó nghe rõ tiếng bà Hạnh rên siết trong cơn khoái lạc tột cùng chen lẫn tiếng lò xo của chiếc giường với hai thân người đang nhún nhảy là tiến thổi như sắp đứt hơi của ông Hùng cùng với những câu lảm nhảm của bà Hạnh. _ Anh ơi!... mạnh nữa đi anh, sâu vô nữa đi anh, em sướng quá!... Ông Hùng hì hục trả lời: _ Từ từ cưng, anh cũng sướng lắm. Đầu óc con Linh sắp sửa nổ tung, nó nhỏng đít cao khỏi mặt đèn, hai tay đưa xuống se tròn chiếc quần lót nhỏ xíu xuống khỏi đầu gối. Nó dùng ngón trỏ và ngón giữa của bàn tay trái thọc sâu vào lỗ nó, rồi đồng thời ngón trỏ của bàn tay mặt ấn ngay vào mông đóc mà xoay theo hình vòng tròn. Con Linh đã từng làm như vậy nhiều lần, nhưng hôm nay nó đang trong cơn sốt thèm khát nên mặt dù chỉ mới xoa nhẹ có mấy vòng mà nó đã thấy dâm thủy âm ẩm từ trong lỗ tuôn ra nhớt nhớt. Từ bên phòng bà Hạnh, tiếng rên siết, tiếng kêu ới ới của bà Hạnh càng gấp rút thì bàn tay của con Linh càng hoạt động nhanh hơn, rồi từ bên phòng bà Hạnh, tiếng động chậm dần rồi ngưng hẳn, con Linh nghe rõ tiếng ông Hùng ngã vật xuống nệm và chỉ trong giây lát tiếng ngáy khò khè của ông Hùng đã vang vọng sang. Con Linh không còn thấy hứng thú để thủ dâm nữa tuy rằng cơn thèm khát vẫn còn đang cao độ, nó chồm dậy, vói tay lấy cái điện thoại trên bàn ngủ bấm số gọi thẳng bồ nó. Từ đầu bên kia, giọng thằng Paul trả lời: _ Gì đó Honey.... Tiếng con Linh khàn khàn trong cổ họng: _ Đến đón em liền nghe, em chờ. _ Tối rồi, giờ này mà còn tính đi đâu? Giọng thằng Paul lười biếng trả lời. _ Đi một vòng cho mát rồi về ngủ, chiều em chút đi mà, nghe Honey... Thằng Paul vẫn trả lời với giọng lười biếng. _ Ờ ... anh bóp kèn là ra liền nha.... Bye....

Thằng Paul cười thầm trong bụng và nó thừa biết con nhỏ muốn cái gì rồi, chỉ cần nhìn cái chân mày rậm rịt y hệt mẹ nó, cộng với đôi chân trường túc là cũng đủ biết con Linh dâm tới cỡ nào rồi. Thằng Paul không đẹp trai cho mấy, tính ra nó chỉ ở mức trung bình nhưng nhờ chơi thể thao nhiều, nó có một thân hình lực lưỡng nên hết em

này tới em khác đeo nó, nhiều lúc ngồi nghĩ lại, nó thấy hình như con nào đến với nó cũng đều có máu dâm trong người. Thăng Paul nó tự nghĩ : "thôi vậy cũng tốt. Mỗi tình nào rồi cũng dẫn tới cái giường thôi, yêu thật hay yêu giả không thành vấn đề, miễn chịu tuột quần ra cho nó chơi là được rồi".

Thăng Paul một tay cầm chìa khóa, tay kia vói lấy cái áo da rồi bước ra xe. Nghe tiếng kèn quen thuộc, con Linh tức tốc mở cửa nhảy vọt ra, nó cũng chẳng cần xin phép bà Hạnh. Nó thừa biết đi như vậy thế nào ngày mai mẹ nó cũng la rầy vài câu lấy lệ, chớ nó dư biết là mỗi khi ông Hùng đến thì bà Hạnh muốn nó đi càng lâu càng tốt, không có nó ở nhà thì bà ta tha hồ rên la mà không ngại miệng. Vả lại còn một lý do nữa mà bà Hạnh cố tình không muốn nghĩ đến là thỉnh thoảng bà bắt gặp đôi mắt ông Hùng thần thờ nhìn theo đôi mông tròn, căng cứng trong chiếc mini jupe của con gái bà. Con Linh cũng thừa biết điều đó, nên mỗi lần ông Hùng đến, nó cố tình ăn mặc thật hở hang để trêu chọc ông ta. Thăng Paul chồm người qua mở cửa xe cho con Linh lên xong là vọt xe đi ngay. Không thèm xoay qua, nó hỏi trống không: _ Đi đâu đây? _ Thì đi vòng vòng cho mát một chút... rồi về ngủ. Thăng Paul không cần hỏi thêm, nó thừa biết đi vòng vòng là đi đâu rồi. Xe vừa ra Freeway, con Linh đã chồm người qua ôm hôn nó tít bụi từ cổ, ngực, rồi từ từ xuống bụng. Thăng Paul nghĩ thầm: "Chắc con nhỏ này ... nứng lên tới óc rồi". Vừa nghĩ nó vừa ngồi nhích người tới trước, lưng hơi bật ngược ra sau thành ghế, bụng thót lại để cho con Linh dễ dàng mở hàng nút quần của nó ra. Thăng Paul cảm thấy hơi thốn khi con Linh bắt đầu ngoạ con cu nó vào miệng nhưng nó vẫn trăn mình chịu, mắt vẫn chăm chú nhìn đường. Cho tới lúc xe đã vô Exit, chạy về hướng biển thì con Linh đã nóng rực toàn thân, nó vẫn còn tiếc rẻ chưa muốn thôi nhưng đành phải ngồi dậy vì sợ người ta nhìn thấy.

Thăng Paul tìm một chỗ vắng đậu xe, xong hai đứa cặp kè đi dọc theo bờ biển. Giờ này cũng chẳng còn ai lãng vãng ngoài này nên hai đứa cũng chẳng cần đi đâu xa. Vừa khuất sau mấy gộp đá là con Linh đã kéo thăng ngồi xuống trên một tảng đá tương đối bằng phẳng, hai đứa vừa hôn nhau vừa thò tay sờ soạng mò mẫm tứ tung. Mười ngón tay của thăng chạy tới đâu thì người con Linh như bị điện giật tới đó, hình như nó thừa hưởng cái dòng máu dâm của mẹ nó hay sao mà vừa có hơi đàn ông là con Linh quỳnh quáng lên, hai tay nó mở nút quần thăng Paul xong là kéo giật xuống thật mạnh làm thăng kia phải la ối lên một tiếng. _ Ê thằng nhỏ anh đang cương cứng ngắc mà em kéo cái kiểu đó có ngày nó gãy ngang của anh sao? Con Linh cười khúc khích. _ Gãy thì em mua cho anh cái khác tốt hơn? Thăng Paul trở giọng nham nhở nói: _ Em có mua thì nhớ kiểm cu Mỹ đen thì mới vừa với em. Con Linh không trả lời, nó cúi xuống hôn chùn chụt lên "cái đàn ông" của thăng Paul , đầu lưỡi nó lè ra, đánh qua đánh lại nơi đầu khất y như trong những cuốn phim sex mà nó giấu trong phòng và thường lấy ra coi mỗi đêm trước khi đi ngủ. Thăng Paul cởi chiếc áo da, trải rộng lên trên mặt đá, rồi ngã người nằm xuống thụ hưởng. Con Linh rà rà cái lưỡi cho đến lúc con cu thăng bồ nó giật giật thì nó há miệng ngậm nguyên con mà nút một cách thật ngon lành. Thăng Paul chống hai cùi chỏ ngược đầu lên nhìn, trong bóng tối

mờ mờ, cái đầu con Linh gục lên, gục xuống phía dưới rún nó. Thằng Paul cũng không khoái cái vụ này lắm, nó biết mỗi lần bắn máy bay như vậy sẽ phí đạn và mất sức dữ lắm, nhưng mà bù lại, cái sau nó chơi con Linh sẽ phê hơn, lâu hơn. Con Linh vẫn như một cái máy trời lên thụt xuống mà nút, dù hơi thở nó như sắp đứt nó cũng đã nứng lắm rồi nhưng nó vẫn kiên nhẫn bú cho đến khi thằng Paul ra mới thôi, bởi vì sau đó dù muốn dù không thằng Paul cũng sẽ bú lại nó chờ con cu phục hồi cương cứng lại như cũ mới chơi được. Con Linh thừa biết là nếu không bú cho thằng Paul ra mà để cho nó chơi liền thì ba mươi giây là thằng Paul ọc sữa liền, chừng đó hai đứa sẽ mất vui. Con Linh đã có quá nhiều kinh nghiệm trong vụ này rồi. Con Linh không phải chờ đợi lâu, chỉ mấy phút sau thì con cu thằng Paul giựt giựt từng hồi, rồi một tia khí ấm bắn mạnh vào miệng nó. Nghe tiếng thằng Paul rên ư ử trong cổ họng, con Linh nó càng hứng chí mút nhanh hơn, cho tới lúc thằng Paul nó chịu hết nổi, hai tay ôm lấy đầu con Linh mà ghệt sát vô, kiến cu nó vào sâu trong miệng con Linh và cũng để con nhỏ không thể mút thêm là cho nó bị thốn nữa. Con Linh úp mặt vô đó thêm vài phút nữa rồi từ từ ngồi dậy. Thằng Paul vẫn nằm bất động, giờ phút này nó chỉ muốn được nằm yên, người nó không còn một chút sinh lực nào, nhưng con Linh đâu có chịu để cho nó yên, nó tự vo tròn cái áo thu cao lên tới nách rồi chồm người tới kê đầu vú vô miệng cho thằng Paul và nói: _ Bú vú em đi Paul.... Thằng Paul đúng là một tay chơi lão luyện, tuy rằng mới có hai mươi lăm tuổi nhưng nó đã nếm mùi đàn bà được bảy tám năm rồi, nó biết giờ phút này nó phải làm gì với con nhỏ này rồi. Thằng Paul nó không ngậm ngay đầu vú con nhỏ, mà lại dùng chót lưỡi rà nhẹ nhàng xung quanh đầu núm. Con Linh lim dim mắt, đê mê tận hưởng, người nó uốn éo theo từng nhịp đánh của thằng kia giống y như con rắn hổ mang đang uốn éo theo tiếng kèn của anh Ấn độ. Thằng Paul vòng tay kéo con Linh nằm xuống bên cạnh nó, nó kê tay làm gối đỡ cái đầu con nhỏ, bàn tay kia như những cái chân con rết trườn bò thật chậm hai bên ba sườn con Linh gồng mình trong cái cảm giác vừa nhột vừa kích thích. Khi thằng Paul rà miệng nó từ mặt xuống tới cổ rồi vòng qua lỗ tai con Linh thì con nhỏ co rúm người lại và rên khe khẽ, thằng Paul xử dụng cái lưỡi của nó đã đến độ điêu luyện, nó thụt ra thụt vào nhanh như lưỡi rắn, cứ chạy vòng vòng quanh mép tai con nhỏ làm người con Linh nổi ốc từng chập. Con Linh càng rên rĩ, thì thằng Paul càng khoái. Mà nó thấy là hình như thằng nào cũng khoái nghe tiếng rên rĩ kêu la khoái lạc của đàn bà con gái trong cơn động tình. Chiếc lưỡi nó từ từ ra xuống tới ngực con Linh, nó vẫn cứ đùa dai, cứ ra vòng vòng mãi cho tới lúc con nhỏ chịu hết nổi, hai tay ôm đầu nó rít sát vô cái vú căng tròn nó mới chịu hé miệng ngậm lấy đầu vú con Linh mà nút. Người con Linh giựt nhẹ từng hồi, tiếng rên ư ử từ cổ họng nó phát ra hòa với tiếng sóng biển rì rầm nghe thật đậm đặc. Hai bàn tay thằng Paul vẫn tiếp tục ra nhẹ lên trên thân thể bốc lửa của con Linh. Không cần nhìn mặt con Linh thằng Paul cũng biết là con nhỏ đã mê man trong cảm giác đòi hỏi dục tình, vì thỉnh thoảng con nhỏ kêu rít qua hai kẻ răng với những tiếng ú a, ú ớ.... vô nghĩa. Thằng Paul nó nghĩ thầm trong bụng : "Con nhỏ này nó nứng quá sắp điên rồi, giờ tới phút này mà mình dứt "thằng nhỏ" của mình vô chắc là khí nó trào ra tới lỗ tai, lỗ mũi, hồng chừng tới lỗ.... ghèn luôn quá". Con Linh

nó không còn biết trời trăng mây nước gì nữa, người nó như một cục than đang cháy đỏ nên khi thằng Paul lòn tay vô cái váy kéo chiếc quần lót nhỏ xíu xuống thì chiếc quần đã ướt nhúa. Thằng Paul phục thăm con bồ nó, nó biết thường ngày con Linh thích mặc quần jean bó sát hoặc Mini jupe ngắn củn cỡn để khoe cặp mông tròn lẳn và cặp giò trường túc, nhưng khi nó đã có ý đi với kếp đến những nơi "cho ăn thua" là bao giờ nó cũng mặc váy xòe rộng thùng thình. Mặc như vậy, hai đứa nó có thể làm tình bất cứ chỗ nào, kể cả trên ghế xe và lỡ khi có ai đi đến bất thành lình, thì nó chỉ cần phủ váy xuống là xong. Thằng Paul không cần phải vất vả vì con Linh đã tự động nhong dít lên để tuột chiếc quần lót của nó. Thằng Paul miêng thì ngậm đầu vú con Linh, trong khi tay thì lẩn xuống xoa nhè nhẹ lên cái mu có những sợi lông lún phún đang trong thời kỳ phát triển, ngón tay nó rà nhẹ dọc theo hai bên mép lồn rồi sau cùng thì dựng lại nơi mồng đóc của con Linh mà khều nhè nẹ.

Người con Linh thì cứ cà giựt theo từng cái khều của ngón tay thằng Paul, mông nó nhấp nhểm không ngừng mà miêng thì rên ư ử như chú mèo con. Con Linh không chịu nổi nữa hai tay ôm lấy cái đầu thằng Paul đẩy lúi xuống phía dưới bụng, mắt nó không nhắm mà cũng không mở, lim dim tận hưởng những khoái lạc thần tiên. Thằng Paul điệu nghệ, đưa lưỡi rà dọc theo hai mép lồn, người con Linh uốn éo vặn vẹo liên hồi, bất thành lình thằng Paul thọc sâu đầu lưỡi của nó vào lồn con Linh làm nó kêu thét lên một tiếng. _ Paul Paul anh làm em sướng quá. Thằng Paul rút chiếc lưỡi nó ra quét từ dưới lên trên làm con Linh cứ hầy người cho đến khi thằng Paul hé miêng ngậm lấy cái mồng đóc con Linh mà nút thì con bé đã muốn điên lên thật sự, miêng nó kêu ú ớ, hai tay quơ quơ như bắt chuồng chuồng. Thằng Paul nó cũng đã nứng lắm rồi, nhưng nó thì lại không thích nhập cuộc liền, nó khoái vờn con gái như mèo vờn chuột, vờn đến khi nào mấy con nhỏ van xin thì nó mới chịu tha. Thằng Paul vẫn dùng chiếc lưỡi nhám xít của nó mà rà thật nhẹ vào mồng đóc con nhỏ rồi giựt ra, nó cứ làm như thế vài lần làm cho con Linh thiếu điều khóc thét lên vì không chịu nổi nữa, hai tay nó nắm lấy đầu thằng Paul kéo ngược trở lên. Thằng Paul thừa biết con sò lông đang há to miêng chờ nó đút cặc vô, nhưng nó vẫn làm bộ chơi cái tình vờ, vẫn cứ hôn hít nơi mặt mũi con Linh đồng thời để con cu đen cứng như khúc củi của nó quậy nhè nhẹ xung quanh hai bên mép lồn đang ướt nhẹp của con nhỏ. Con cu to tướng, gân guốc nóng hổi của thằng Paul đụng tới đâu là nó tê điếng người tới đó, con Linh không nói nổi nữa, chỉ thở hổn hển và âm ừ trong cuốn họng như chó gừ, thằng Paul thấy vậy kê miêng vào lỗ tai con Linh mà hỏi nhỏ: _ Cưng muốn anh làm gì bây giờ. Con Linh trả lời giọng nhổng nhỏ: _ Ghét anh quá, biết rồi mà còn làm bộ hỏi nữa. _ Ý anh là em muốn sài kiểu gì? Con Linh trả lời tiếp: _ Kiểu gì cũng được mà.... nhanh lên đi, ở đó mà cứ hỏi hoài hà.... Thằng Paul nghĩ thầm "chọc thêm một hồi nữa nó dám té đái ra vì nứng lắm à" thôi, chơi nó đại cho rồi.... Thằng Paul rề rề con cu của nó xuống và ấn nhè nhẹ vào giữa hai mép lồn làm con Linh hốt hoảng hai tay quơ quơ trong không khí, nhưng thằng Paul lại rút ra, mấy giây sau nó lại đút trở vô, lần này đầu khất của nó vừa nằm gọn trong âm đạo thì con Linh nhổng cao lên, ý nó muốn là cho con sò lông

của nó nuốt gọn khúc củi, nhưng thằng Paul thì lại rút trở ra, con Linh thấy đang được sướng thì lại bị rút ra nó nói: _ Anh à..... chơi đi anh. Thằng Paul mỉm cười nói: _ Làm vậy có sướng hong nè.... _ Em hông thích như vậy đâu, đút cu vô lại đi anh.... đút vô nhanh đi mà. Con Linh vừa nói vừa nhóng dít lên thì bất thành lình thằng Paul nhấn mạnh một cái sâu lút cán. Con Linh sung sướng vừa rên vừa nói: _ Đúng rồi, đã quá anh ơi! Thằng Paul hí hục nấc lia lịa, nó vừa nấc vừa nói: _ Cho em chết nè... đòi nè... chết nè. Như một cái máy, thằng Paul từ trên mà đập xuống con Linh từ dưới hẫy lên, tiếng phòm phộp hòa lẫn với tiếng sóng đập vào ghềnh đá làm hai đứa nó như lạc vào động thiên thai. Bà Hạnh ngồi thẩn thờ tay vẫn còn cầm cái điện thoại, tiếng người đàn bà bên kia đầu dây vẫn còn vang vang bên tai "bà kiếm nhà tôi có việc gì không?" Đã hai tuần nay không thấy ông Hùng ghé đến, bà Hạnh như điên lên, thể xác bà quen hơi hưởng đàn ông từ năm bà mười bảy tuổi. Chuyện làm tình đối với bà còn cần thiết hơn cả chuyện ăn uống hằng ngày, nhin ăn một hai ngày chỉ là chuyện nhỏ, nhưng vắng đàn ông một hai ngày là bà đã muốn điên lên, cái thân thể nảy nở trọn vẹn của một người đàn bà ở lứa tuổi chưa tới ba mươi lăm, hình như lúc nào bà cũng ray rức đòi hỏi, không biết bao nhiêu cho đủ, vừa liếm người trong khoái lạc, vô buồn tẩm trở ra là bà muốn tắt đèn làm lại, có lẽ vì vậy mà hết ông này rồi đến ông khác, họ đến với bà chỉ trong một thời gian ngắn là tự động âm thầm rút lui không kèn không trống. Mấy hôm nay, bà phone tới kiếm ông Hùng nhưng không gặp, mãi đến bữa nay mới nghe có tiếng bắt phone bà Hạnh mừng quýnh lên thì lại nghe có giọng người đàn bà trả lời. Bà Hạnh bẻ bàng, thậm nghĩ "có lẽ vợ ông ta mới từ Việt Nam qua". Bà gác điện thoại trở lại chỗ cũ rồi nằm vật ra giường nghĩ ngợi lan man. Xét cho cùng thì bà Hạnh là một người đàn bà biết điều, bà chịu khó làm ăn, không thích mỗi chài, bắt đại đàn ông, bà cũng không thích phá hoại gia cang người khác, nhưng cái máu dâm thì bà không bỏ được. Đó cũng đâu phải là lỗi của bà, tự trời cho vậy thì bà phải chịu vậy, chớ thật lòng nhiều khi bà cũng khổ sở với nó lắm. Mối tình với ông Hùng coi như đã chấm dứt, nhưng dư vị của những lần oằn oại dưới thể xác ông Hùng còn làm bà như muốn nổi gai ốc. Bà nhớ những lần làm tình bốc lửa của hai người, ông Hùng đã khéo léo đưa bà đến tuyệt đỉnh vu sơn đến độ bà không kiềm hãm được những tiếng kêu lên vì sung sướng. Càng nhớ, người bà Hạnh càng nóng giận lên, không chịu được nữa bà đi thẳng vào phòng tắm, trút bỏ y phục rồi ngâm mình trong làn nước mát. Bà cảm thấy đầu óc mình mẫn trở lại, tay bà vuốt chậm chậm từ cổ xuống ngực, bộ ngực mà bà vẫn tự hào là hỏa diệm sơn từ cái thời còn là học sinh trung học, đến nay thì du đã có con nhưng nó vẫn sẵn chắc, quyến rũ. Bà nhìn xuống dưới bụng, túm lông đen huyền như muốn trời khỏi mặt nước, những lúc một mình trong phòng tắm, bà vẫn hay tỉ mỉ tỉa gọn gàng, chẳng thế mà bao nhiêu người tình của bà đã từng úp mặt vào hôn lấy hôn để. Đôi chân thoan dài như một biểu tượng cho sức mạnh tình dục mà bà đã có diễm phúc được trời ban cho. Bà Hạnh nhắm mắt lại miên man suy nghĩ. Chuyện trước mắt là bà phải kiếm gã nào để thay thế cho ông Hùng bây giờ đây? Bà Hạnh chạnh nhớ đến Thông, gã thanh niên mới khoảng chừng ba mươi cùng làm việc buôn bán xe chung với bà. Hấn vẫn thường tỏ vẻ quan tâm đến bà, thỉnh thoảng hấn vẫn mời bà đi

ăn "lunch" chung và không bao giờ để cho bà Hạnh trả tiền. Bà Hạnh biết hẳn có ý muốn đeo bà nhưng bà không chú ý lắm. Bà Hạnh không thích những "túp" người như Thông, đàn ông mà tướng tá ốm yếu là bà chê, bà Hạnh chỉ thích những loại đàn ông vai u thịt bắp. Chỉ cần tưởng tượng những cuộc mây mưa với một người đàn ông khỏe mạnh sung sức, có khả năng nhấc bổng bà lên, quăng bà xuống, xóc vai, ôm eo ếch là bà đã thấy tê mê cả người rồi. Mấy tháng nay từ ngày bà bắt bồ với ông Hùng, bà gần như không để ý đến người đàn ông nào khác, ông Hùng đã làm bà phát điên vì sung sướng trong những cơn ân ái nên bà cứ quẩn quít bên ông suốt ngày. Bây giờ bà có muốn tìm thì cũng không có ai, ngoại trừ Thông. Bà Hạnh với tay lấy cái phone, bà hơi ngập ngừng, chẳng biết nói gì với Thông đây.

Từ xưa đến giờ, có bao giờ bà gọi cho Thông đâu. Bà Hạnh mỉm cười một mình rồi cương quyết bấm số phone quen thuộc nơi chỗ bán xe của hai người. Từ đầu dây bên kia, Thông reo lên mừng rỡ: _ Hạnh đó hả?... làm gì mấy bữa nay không thấy Hạnh đi làm vậy.... Hạnh đang làm gì đó? _ Hạnh đang tắm. Bà Hạnh trả lời thật tình nhưng cũng có ý chọc hấn. Giọng Thông cũng nửa đùa nửa thật: _ Hạnh xấu ghê, trời nóng như vậy mà nở tắm một mình hà. Bà Hạnh cười ré lên trong phone, xong bà nói. _ Mấy hôm nay Hạnh không được khỏe trong người, nghĩ mấy bữa hồng biết ngoài đó có gì lạ không nên gọi hỏi Thông vậy mà. _ Cũng không có gì lạ.... mà Hạnh bệnh sao đó? Cho Thông đến thăm có được không? Bà hạnh như mở cờ trong bụng, bà buông thông thêm một câu: _ Muốn thăm thì đến liền đi, trẻ là tắm hồng kịp đó nhé. Nói xong bà Hạnh cười lên nắc nẻ. Thông thu xếp giấy tờ bữa bãi trên bàn rồi ra xe đi ngay, khi hẳn đến nơi thì bà Hạnh đã thay đồ tắm tất, đang ngồi trên sôpha phòng khách chờ hẳn. Thông niềm nở: _ Sao Hạnh không nghỉ ngơi cho khỏe? Ý hẳn muốn vào gặp bà Hạnh trong phòng riêng chớ chẳng phải tốt lành gì. Bà Hạnh mở đường cho hẳn. _ Nằm hoài mấy bữa nay bực mình muốn chết, hôm nay sẵn Thông đến chơi, Hạnh định mời Thông đi kiếm cái gì ăn. Thông hơi ngạc nhiên, từ trước đến giờ hẳn vẫn mơ ước được gần gũi thân mật với bà Hạnh, nhưng hẳn thấy hình như chưa bao giờ bà ta chú ý đến hẳn. Tự dưng hôm nay bà rủ hẳn đi ăn, không nghỉ ngơi, hẳn nói ngay như sợ bà Hạnh đổi ý. _ Thông đâu dám từ chối, nhưng nếu Hạnh mệt thì cứ ở nhà, để Thông ra nhà hàng mua mang về cho Hạnh nhé. Hẳn nói chỉ để biểu lộ sự quan tâm lo lắng của hẳn với bà chớ thật lòng hẳn đang nôn nao trong bụng. Quả nhiên bà Hạnh cảm động ra mặt, bà nói ra vẻ nũng nịu. _ Kỳ không. Hạnh muốn mời Thông đi ăn cho vui, chớ đâu phải Hạnh... chết đói đâu mà Thông lại nói như vậy. Hai người cùng cười xòa vui vẻ rồi cùng đi ra xe. Suốt bữa ăn, hai người không nói với nhau nhiều, nhưng ánh mắt của họ đã nói lên tất cả. Thỉnh thoảng Thông tỏ một vài cử chỉ thân mật hơi quá lối như đưa tay vén tóc bà Hạnh, hoặc cầm khăn chậm chậm lên môi bà nhưng bà Hạnh không phản đối. "Thừa thắng xông lên". Khi ra tới cửa Thông liêu lĩnh vòng tay ôm ngang eo bà. Bà Hạnh nhìn hẳn bằng ánh mắt đồng lõa, miệng mỉm cười nói nhỏ: _ Gan ... hé.... Hai người ra xe Thông hỏi nhỏ: _ Hạnh thích đi đâu? _ Mấy hôm nay nằm nhà buồn muốn chết, bữa nay Thông cho đi đâu thì Hạnh theo

đó. Thông ồm ờ thăm dò. _ Đi ... lên thiêng đàn Hạnh dám hôn? _ Thì tùy Thông, hể Thông dám thì... Hạnh cũng đâu có ngán.... Câu nói của bà Hạnh làm Thông muốn bay bổng lên chín tầng mây. Hắn như đang sống trong mộng, người đàn bà mà hắn từng mơ ước bấy lâu, đêm nay tự nhiên đến với hắn một cách dễ dàng mà không cần điều kiện. Thông vẫn còn hơi lo trong lòng, chẳng lẽ bà Hạnh đùa với hắn sao. Vừa lái xe, hắn vừa đưa tay qua nắm tay bà Hạnh bóp nhẹ mấy cái. Thông cảm thấy bàn tay hắn được cả hai tay bà Hạnh ấp ủ, rồi bà nhắm khít đôi mắt lại từ từ nâng bàn tay hắn áp vô ngực bà. Thông không còn nghi ngờ gì nữa, hắn lái xe như ma đuổi về căn phòng nhỏ của hắn. Cánh cửa vừa đóng lại, Thông đã hấp tấp ôm chầm lấy bà Hạnh mà hôn tới tấp.

Bà Hạnh bủn rủn cả tay chân, nhưng cũng xô nhẹ hắn ra, nói cho đỡ ngượng: _ Thông! Từ từ, làm gì mà gấp quá vậy, để Hạnh nghĩ một chút đã. Thông ân cần dịu bà vô phòng hắn, bảo bà nằm nghỉ, rồi trước khi bước vào phòng tắm, hắn với lấy cái remote control bấm cho bà Hạnh xem..... cuốn phim sex còn nằm trong máy mà hắn đêm nào cũng xem. Bà Hạnh ngồi dựa người vô tường, tay ôm cái gối nhìn lên Tivi, trên màn ảnh đôi trai gái đang làm tình nẩy lửa, thằng Mỹ đô con đang cầm con cu dài sọc của nó đút thẳng vào hậu môn con nhỏ. Bà Hạnh trăn mình, nuốt một chút nước bọt rồi chép miệng mấy cái. Bà Hạnh suy nghĩ, không tưởng tượng được con nhỏ chút xíu như vậy mà sao lại chịu nổi con cặc to tướng như trái bắp của thằng Mỹ. Càng xem người bà càng nóng dần lên, và khi Thông từ buồng tắm bước ra thì hai mắt bà Hạnh đã đờ đẫn ra. Thông không mặc đồ, hắn chỉ quấn cái khăn lông quanh bụng, liếc nhìn bà Hạnh, hắn biết ngay là bà đã tới chỉ rồi, hắn đưa tay vịn cái đèn mờ xuống, giựt cái khăn quăng qua một bên rồi nhào đại lên giường. Bà Hạnh thở hì hục dưới đôi môi tham lam của Thông. Bà cuối xuống tránh không dám nhìn ngay mặt hắn, dù sao thì bà cũng ngượng ngùng trong lần đầu tiên với hắn. Mắt bà Hạnh vô tình nhìn xuống thì bắt gặp con cu Thông đang cương dài, và cứng ngắc. Bà Hạnh ngỡ ngàng, té ra bấy lâu nay bà cứ tưởng là chỉ những người đàn ông khỏe, đô con mới có bộ phận sinh dục to lớn, nay bà mới thấy là bà đã lầm. Thông không vạm vỡ, lực lưỡng như những người đàn ông đi qua đời bà nhưng con cu hắn vừa to vừa dài mà bà chưa từng thấy, bà Hạnh lim dim đôi mắt tận hưởng những vuốt ve mơn trớn của Thông. Thông cúi xuống, mở nhẹ hàng nút áo, bà Hạnh tự động lòn ra ra sau lưng mở luôn chiếc nịt vú. Bộ ngực trắng trẻo, căng tròn lồ lộ hiện ra trước mắt Thông, hắn vội vả hôn bà khắp nơi rồi từ từ rà xuống tới đầu vú bà Hạnh, làm bà phải tê điếng cả người vì sướng. Máu bà Hạnh dồn hết lên mặt khi Thông dùng đầu lưỡi ra nhẹ trên chót vú, bà Hạnh uốn người như hưởng ứng, với cái lứa tuổi của bà, sinh lực lúc nào cũng tràn trề, chỉ cần một bàn tay của đàn ông xoa nhẹ là cũng đủ ướt chiếc quần xì líp của bà rồi. Thông chậm rãi, từ tốn kéo tuột chiếc quần bà Hạnh xuống, chùm lông hình tam giác đen tuyền của bà Hạnh làm Thông không còn chần chờ được nữa. Hắn đỡ nhẹ hai chân bà Hạnh dang rộng ra rồi bắt đầu từ gót chân liếm lên, khi chiếc lưỡi hắn vừa đụng tới mông đóc thì bà Hạnh giật thót người lên như bị điện giật. Thông cứ tiếp tục dùng chiếc lưỡi đi khắp

các hang cùng ngõ hẻm trên người bà Hạnh làm bà rờn rợn khắp người, đôi mắt như lạc thần, hai hàm răng cắn chặt mà vẫn không ngăn được tiếng kêu rên rĩ thoát ra. Khi thông dùng chiếc lưới ngoái sâu vào lồng bà thì bà Hạnh kêu thét lên: _ Chết Hạnh rồi.... Thông ơi!.... sướng quá sướng qua chết Hạnh rồi....

Tiếng kêu rên rĩ làm cho Thông thêm kích thích, hấn ngoái sâu vô thêm, bà Hạnh không còn kiềm hãm được nữa, bà rít lên từng hồi: _ Nữa, nữa đi Thông.... bú Hạnh đi Thông, sướng quá Thông ơi!... chắc Hạnh chết mất. Thông nói tiếp lời bà Hạnh: _ Chim em thơm lắm.... anh đang bú đây. Bà Hạnh ừm nhẹ một tiếng rồi nói: _ Hạnh chịu hết nổi rồi Thông ơi! Chơi Hạnh đi, Hạnh chịu hết nổi rồi... Khi bà Hạnh từ trong lồng ứa ra làm ướt nhẹp hai bên mép và luôn cả miệng Thông, người bà tê điếng lên như bị điện giật khi Thông hé môi nếm nhẹ lên hột le bà mà nhay nhay. Bà Hạnh uốn người như con tôm, mắt trợn trừng, rồi bà hình như không còn nhìn thấy gì nữa hết. Bà Hạnh vừa rên vừa nói: _ Thông ơi! Chắc Hạnh chết mất... Thông ơi! Anh bú Hạnh sướng quá.... trời ơi! làm sao bây giờ.....

Đang trong tiếng rên vì sướng của bà Hạnh, Thông dừng lại không bú nữa và nói: _ Bây giờ tới phiên Hạnh bú Thông nha.... Bà Hạnh mỉm cười không nói, chỉ gật đầu nhẹ đôi ba cái như đồng ý với Thông. Thông nằm ngả người xuống để tận hưởng cái giây phút thần tiên, mà Thông không bao giờ nghĩ sẽ có được như ngày hôm nay. Bà Hạnh từ từ chồm người tới, tay cầm lấy gọn con cu của chàng, bà sục tới sục lui mấy cái để lấy trớn, bà vừa sục vừa nói : _ Hạnh làm đỡ lắm, đừng có chê Hạnh nha.... Hồng có cười à.... Bà Hạnh làm bộ nói cho có chuyện vậy thôi, chứ ba cái vụ này bà sơ như sơ cháo. Bà từ từ đưa lưới rà và liếm qua liếm lại trên đầu cu của Thông, chừng hai, ba phút sau bà mới cho cu Thông vào miệng, bà bậm miệng thật chặt lấy con cu của chàng mà thực lên thực xuống, một tay bà xoe xoe hai hòn dái của Thông, tay kia bà vẫn nắm gọn lấy nguyên con cu. Tiếng rên rĩ của Thông mỗi lúc một dữ tợn hơn, hai tay chàng đề lên đầu bà Hạnh nhấn xuống và nương theo nhịp của đầu bà đưa lên đưa xuống, miệng thì nói lẩm bẫm: _ Hạnh ơi!.... Đã quá, sướng quá.... Ừ.... ư.... Bà Hạnh dừng lại nhả con cu của Thông ra dường như bà sợ Thông bắn ra trong lúc này vì quá sướng, bà liền nói: _ Thông ơi! Chơi Hạnh đi..... Hạnh sướng lắm rồi, chơi nhanh đi Thông.... Hạnh chịu hết nổi rồi. Thông nghĩ thầm, giờ thì cũng tới lúc cho ăn thua được rồi, chứ còn chần chừ gì nữa. Thông nói tiếp: _ Ồ ! Hạnh nằm xuống đi....

Bà Hạnh ngả người nằm xuống, Thông nắm hai chân bà kéo bà tuột xuống gần cuối giường, Thông bước chân xuống đất chỉ cái gối bên cạnh và nói: _ Hạnh lấy gối đó chêm dưới đít đi. Thông đứng chờ cho bà Hạnh để cái gối vào xong Thông ban hai chân bà dang rộng rồi từ từ cầm cặc ấn thẳng vào cái lồng đang ướt dầm dề thì bà Hạnh bật người như cái lò xo, hai tay bà cào cấu xuống nệm, miệng rên siết không ngừng, khan cả cổ như đang bị ai bóp họng bà vậy. Tiếng kêu rên của bà Hạnh có tác dụng làm cho Thông kích thích, cu hấn bắt đầu giựt giựt rồi một tia khí nóng ấm bắn thẳng vào tử cung bà khiến bà Hạnh rú lên ôm siết lấy Thông, hai người như hòa làm một.

Thằng Paul phone tới rủ con Linh đi vòng vòng chơi, nhưng Linh từ chối vì mẹ nó đã đi với Thông nó phải ở nhà coi nhà. Thằng Paul kè o nèo: _ Đi chơi một chút rồi về, bộ hết muốn đi.... vòng vòng với anh nữa rồi hả cưng? Con Linh đớp chát: _ Vòng vòng là đi đâu mới được chứ? _ Thì đi..... đi cái chỗ bữa hôm đó..... Con Linh cười gừ gừ trong cổ họng: _ Cần gì phải đi tới chỗ bữa hôm, lại nhà em đi, bà già đi với kếp rồi. Thằng Paul vẫn còn e dè: _ Lỡ bà về bắt tử thì làm sao? Con Linh tỉnh bơ : _ Còn lâu, bà mà đi với kếp thì trời gầm bà cũng hỏng nhả, em rành bà quá mà. _ Ô kê, anh tới liền.... Thằng Paul vừa bước vô nhà là đề ngửa con Linh xuống liền, hai đứa nó quần nhau đủ kiểu, hết vác cày qua núi, tới vác bẹ chuối qua sông, sấu trường bãi cát, rồi tới.... ếch ngồi đáy giếng..... Tất cả những kiểu nào mà chúng thấy trong mấy cuốn phim sex đều được đem ra áp dụng, hai đứa đều còn trẻ, vừa xong trận này, là chúng bày ngay ra trận khác. Bà Hạnh đưa mắt liếc nhìn đồng hồ, đã mười hai giờ đêm rồi nhưng bà không muốn về, đào kếp mới bao nhiêu cũng không đủ, bà Hạnh muốn ở lại với Thông đêm nay vì đã hai tuần nay không có ông Hùng, bà bứt rứt khó chịu vô cùng vì cái máu dâm nó hành hạ bà. Hôm nay, Thông đã vô cùng tuyệt vời đưa bà lên chín tầng mây xanh, bà Hạnh phân vân, sau cùng bà nghĩ ra một cách có thể làm con Linh không nghi ngờ là bà đi bậy bạ, bà định gọi phone báo cho nó biết là bà ở lại nhà người bạn chơi tứ xắc, có lẽ sáng bà về và bảo con Linh cứ đi ngủ trước, bà Hạnh đang phân vân, bất giác bà đưa mắt liếc xuống bụng Thông, con cu Thông nằm vắt ngang một bên bắp vế , nó vẫn còn to và dài như sấn sàng vùng dậy tiếp tục chiến đấu.

Bà Hạnh lại một lần nữa nuốt miếng nước bọt đang dân lên trong miệng bà và quyết định ở lại với Thông đêm nay. Bà chồm ngang người Thông nhắc phone gọi về nhà. Thằng Paul và con Linh đang ở chót đỉnh vu sơn thì điện thoại reo vang. Con Linh bực bội không muốn bắt, nhưng điện thoại vẫn reo tới tiếng thứ năm thì con Linh giật mình, nó biết là bà Hạnh gọi nó, con Linh vừa chồm tới nhắc phone thì thằng Paul chụp lấy giằng lấy điện thoại bỏ trở xuống. Thằng Paul nó sắp ra tới nơi rồi, giờ phút này là giờ phút sung sướng nhất của nó, dù có cháy nhà tới nơi nó cũng phải bắn khí ra rồi nó mới chạy chớ đừng nói chi là bắt phone. Thằng Paul bỏ ống nghe lại chỗ cũ rồi tiếp tục nấc con Linh lia lịa như máy, nó không ngờ trong lúc nó vội vã thì cái điện thoại gác hờ mà nó không hay. Từ nhà Thông, bà Hạnh nghe rõ tiếng phone reo, rồi tiếng dẫn mạnh điện thoại xuống nhưng vì điện thoại con hở nên bà Hạnh nghe rõ tiếng nấc kêu nghe ành ạch, tiếng con Linh kêu rên ú ở trong cổ họng, cùng tiếng kêu thét sung sướng. Bà Hạnh thần thờ gác phone trở lại chỗ cũ, trong đầu bà thầm nghĩ : " Thôi thì con Linh không giống bà chớ giống ai?"

Hết

Khoa Nguyễn

